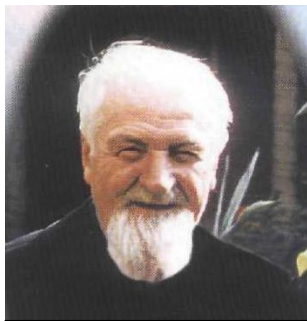

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei “Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

Neamul românesc - neam al comuniunii în credință

Pr.Acad.D.Stăniloae
-foto-

Să iubim pe oameni și să iubim pe Dumnezeu. Asta să ne fie deviza noastră, de creștini adevărați și asta ne-ar vindeca și pe noi de boala dezbinărilor în care ne aflăm acum. Poporul nostru a fost un popor unit, unit prin credință și iubire, pentru că politicește am fost împărțiți în trei părți, dar limba era aceeași, cărțile sfinte erau aceleași. Unitatea noastră era perfectă, pentru că aveam credința în Dumnezeu și pentru că ne iubeam ca neam. Să ne iubim unii pe alții ca neam, dar să ne iubim prin identitatea credinței. Pentru că numai prin ea ne putem iubi, ca să refacem și unitatea noastră care este astăzi atât de suferindă. Dumnezeu să ne ajute la toată lumea!

Poporul nostru are o limbă care-i folosită și în Liturghie.

La popoarele catolice, limba vorbită de popor este alta decât limba liturgică. La popoarele slave, limba liturgică e alta decât limba vorbită de aceste popoare. La greci, limba liturgică e alta decât limba vorbită azi de popor, e o limbă greacă veche. La noi, limba liturgică e cea vorbită de popor. De aceea, limba vorbită de popor capătă un cuprins de taină și de sfințenie. Noi avem cuvinte minunate. Poate toate cuvintele noastre au un cuprins de taină pe care nu-l au cuvintele altor popoare.

Cine poate traduce cuvântul cuviință în altă limbă? Dar la câtă îndatorire nu ne obligă acest cuvânt ? Să avem cuviință unii față de alții. La noi nu se folosesc pentru exprimări alți termeni decât cuvânt, adică legătura între unul și altul, de la conventus. Noi am făcut din conventus, cuvânt, cuvântul ne leagă... Cuvântul nostru să ne lege cu adevărat – de Hristos și unii de alții – și în viitor! Noi suntem un popor al comuniunii în credință. Să rămânem un popor al comuniunii prin credință, dându-ne seama că nu trebuie să părăsim acești termeni ai noștri minunați. Sunt la noi foarte mulți termeni francezi. O fi ea limba franceză o limbă elegantă și o limbă precisă, dar n-are farmecul tainic pe care îl are limba noastră. N-are seva de taină pe care o are limba noastră, n-are spiritualitatea noastră. Noi suntem poporul cu cea mai mare și cea mai unită spiritualitate, dar am căutat s-o înăbușim. Această spiritualitate se vede și în arta poporului. Ați văzut Muzeul Țăranului? Dacă n-ar fi fost țăranul, n-am fi avut aceasta.